

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXXXIII. Laici Clericorum Ministrantium Infirmis eligi nequeunt in
Consultores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

XLII.

Pater eorum spiritualis frequenter eos sermonibus exhortetur ad patientiam in subeunda statuta penitentia, consoletur pusillanimes, puniat delinquentes, compescat insolentes, singulis octo diebus confiteantur, & communicent, quod precipuis anni diebus festis similiter ipsis permittatur, dummodo digni ad hoc inveniuntur.

XLIII.

Nemo ad ipsorum colloquium ordinarie admittetur, nisi Pater spiritualis, & Superior, quosque admittere eidem Superiori in Domino visum fuerit. In morbis eorum cura habeatur, eademque charitas exhibeatur, quae superius pro aliis Clericis infirmis fuit instituta, similiter tractentur mortui, si pie in Domino obierint.

XLIV.

Quod si quis solidis argumentis veram emendationem praestulerit, sufficienterque penitentiam super peccata perpetrata egerit, Superior pro sua discretionem, cum praesentibus, & consensu Reverendissimi Ordinarii, eum liberabit, & cum senioribus vitam degere permittet, si alio utiliter, & secure, & absque scandalo destinari non possit.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur eosdem exponentes, quorum strenuos in vinea Domini labores ad animarum salutem multum utilitatis allatuos esse in Domino speramus, ampliori favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanae Curiae Praelatis ad superscriptas Constitutiones examinandas a Nobis specialiter deputatae, quae rem mature discussit, consilio, omnes, & singulas Constitutiones praesentibus auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas, ac Constitutiones praesentibus semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

Statuitur, ut Fratres Laici Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in posterum non eligantur in Consultores.

Hujus Congregationis Regula confirmata fuit a Greg. XIV. Const. ed. 1591., Septemb. 21. P. 1., & deinde reformat a Clem. VIII. Const. ed. 1600., Decemb. 29. P. 9. Ab Alex. VII. Const. ed. 1662., Decemb. 6. P. 8. statutum fuit, Clericos praefereudos esse Laicis omnibus in functionibus, & ab Innocent. XII. iidem Laici privati fuere voce activa, & passiva Const. ed. 1697., Aug. 20. P. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Baptista Lafagna Praefectus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quod licet per quandam Constitutionem fel. rec. Gregorii XIV. Praedecessoris Nostris super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatae, ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis Officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congregationis praefatae subinde conditas, & a rec. mem. Clemente Papa VIII. Praedecessore pariter Nostris confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate specialiter ordinatum fuit, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur. Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit Ministerium Spirituale curationis Animarum, quo ad Sacerdotes; Secundarium vero Ministerium Misericordiae corporalis Infirmis impendenda, quod ad Fratres Laicos respective spectat; existimatum fuit conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praefata tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quoad procuracionem salutis Animarum, per Fratres Laicos vero quoad curam corporalem Infirmorum, operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis, cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hujusmodi sustinebant, in partem regiminis, assumerentur. Verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut Sedes Apostolica ministerium interveniendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleretur, aut illud per Patronos, & Administratores eorumdem prohiberetur; ideo ordinatum, atque stabilitum fuit, ut in his casibus continuaretur Institutum interveniendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus, & ubicumque opus foret. Cum autem, sicut eadem expositio sub-

CXXXIII.

Dat. 31. Aug.
1684. An. 8.

Species facti.

Juxta Constitutiones duo Laici esse debent Consultores.

Causae novi Statuti.

Preces dictorum Clericorum.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

Clausula.

jungebat, Constitutiones quidem prædictæ hæcenus servatæ fuerint; servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverit, nec præter Januense ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictæ Congregationis remanserit, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumberebat nullum præstent servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supradictum præcipua cura assistendi moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit: Cumque iidem Fratres Laici ad gubernium præfatæ Congregationis sint omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem cæco obsequio, ut plurimum sequantur. Nobis propterea dictus Joannes Baptista Præfectus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Præfecti Generalis.

§. 1. Nos igitur ex commissi Nobis divinitus Pastoralis officii debito ad ea, quæ recto ejusdem Congregationis gubernio conducibilia sunt favorabiliter intendentes, dictumque Joannem Baptistam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero nullus Frater Laicus dictæ Congregationis in Consulorem ipsius Congregationis eligatur, seu assumatur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes ex Presbyteris expressè professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædictum.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die XXXI. Augusti MDCLXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXXXIV.

Confirmantur erectio, & Constitutiones Congregationis Presbyterorum, & Clericorum Sancti Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe.

Alia similes Congregationes approbate fuerunt ab

hoc Pontifice Const. ed. 1693., Maji 20., P. 7.
& Const. ed. 1690. Sept. 13., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere ad ea, quæ Christianæ charitatis, atque pietatis opera ubique locorum, præsertim in hac Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant modis congruis promoventur, favorabiliter intendentes, Congregationes Christianifidelium in id ipsum laudabili studio incumbentes Apostolico favore prosequimur, & circa earum statum recte, atque ordine disponendum datæ nobis a Domino potestatis pariter libenter interponimus, factasque pro illarum felici regimine, & gubernio Constitutiones Apostolice muniminis præsidio constabilimus sicut omnibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac pietatis incrementum, & felicem progressum salubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, seu Clerici Congregationis sub titulo S. Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe præfata institutæ, quod dudum felic. Paulus Papa V. Prædecessor noster Confraternitatem, seu Congregationem sub titulo, seu denominatione Mortificationis in Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ Virginis prope Ecclesiam S. Laurentii in Damaso de eadem Urbe sito, ad Supplicationem tunc in humanis agentis Pauli Mortæ per quasdam suas in simili forma Brevis literas anno 1620. expeditas erexit, & subinde rec. me. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor Noster eandem Congregationem sub titulo, seu invocatione Sancti Josephi de novo erectam per quasdam suas pariter in forma Brevis literas anno 1649. emanatas in præfatam Ecclesiam Sancti Pantaleonis in Montibus de Urbe transtulit, ubi nonnulli Presbyteri ipsius Congregationis convivebant, sub quorum directione alii Confratres non conviventes ad obeunda spiritualia eorum exercitia conveniebant. Verum cum dicti non conviventes Congregationem hujusmodi deservissent, nec ad ullum exercitium a triginta circiter annis convenirent; præfati Presbyteri conviventes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eosdem non conviventes, tanquam impedimentum Dei servitio præstantes, a dicta Congregatione removeri mandarem, ipsisque Presbyteris Constitutiones pro felici eorum Congregationis gubernio edendi facultatem tribueremus. Cumque Nos supplicem libellum super hoc pro eorum parte Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum dictæ Urbis auctoritate Apostolica institutam remississemus; ab eadem Congregatione Cardinalium, & Prælatorum in Visitatore Ecclesiæ S. Pantaleonis, & Congregationis S. Josephi præfatorum electus fuit dilectus filius noster Felix ejusdem S. R. E. Diaconus Cardinalis Rospigliosus nuncupatus, qui cum in actu Visitationis multas inordinationes tam in spiritualibus, quam in temporalibus ex illa conviventium unione enatas esse comperisset, præfatam Congregationem Cardinalium, & Prælatorum retulit sibi videri expedire, ut ad erectionem formalis Congregationis pro solis Presbyteris, & Clericis, qui conviverent, deveniretur, exclusis omnibus non conviventibus, quibus tamen præstaretur commoditas Oratorii, in quod ad spiritualia exercitia sub directione alicujus ex

Dat. 15. Novemb. An. 9.

Procedimus.

Species huiusmodi quod iterum describitur in sequenti Decreto.

Erecta sunt hæc Congregatio sub titulo Mortificationis, & deinde translata ad d. Ecclesiam sub invocatione S. Josephi.

Ex voto Cardinalis Visitatoris excludendi erant a Congregatione Presbyteri non Conviventes, pro quibus erigendum Oratorium, & conviventium Constitutiones approbandæ.

dictis